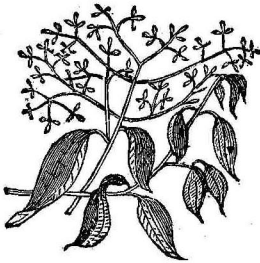

μένος ὑπὸ αἵματος ἔπασσε καὶ αὐτὸς, ἀνακράξας ἀποθνήσκω.*

Οἱ δολοφόνοι νομίσαντες, ὅτι ὅλοι ἐθανατώθησαν, ἀπῆλθον. Πτωχοὶ δέ τινες μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν κακούργων ἦλθον ἵνα γυμνώσωσι τὰ σώματά των· εἰς τούτων ἔλθῶν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔκειτο ὁ νεώτερος καὶ ἰδὼν τὴν ἰλαρὰν καὶ ἀθῶαν φουσιογνωμίαν του, ἐκινήθη εἰς οἶκτον καὶ ἀνέκραξε· «Τί ἄρά γε ἔκαμε τὸ ἀθῶον τοῦτο παιδίον, ὥστε νὰ τὸ θανατώσουν!» Οἱ συμπαθητικοὶ οὗτοι λόγοι ἔκαμαν τὸν νέον Λαφόροισιν νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν του καὶ νὰ εἴπῃ, «δὲν εἶμαι νεκρὸς εἰσέτι.» Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος τῷ εἶπε νὰ μὴ κινήθῃ, ἀλλὰ νὰ ὑπομένῃ· ἀφοῦ δὲ ἐνύκτωσεν ἦλθεν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ἔρριψεν ἐν ἐπανωφόριον ἐπὶ τοῦ νέου, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐκεῖθεν τὸν ἐβοήθησε νὰ δραπετεύσῃ μετρημισμένος.

Τοιαῦτα τρομερὰ πράγματα ἔπραττόν ποτε ἄνθρωποι λεγόμενοι χριστιανοὶ ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν των μόνον καὶ μόνον διότι οὗτοι εἶχον τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ ἤθελον νὰ ζοῦν κατ' αὐτήν.

Ἄς δοξάζωμεν τὸν Θεόν, ὅτι ὁ καιρὸς τῶν τοιούτων παρῆλθεν ἀνεπισπεπτῆι, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διδάσκεται ἐλευθέρως μεταξύ ὄλων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

KINNAMOMON (Καννέλλα.)

Τὸ φυτὸν τοῦτο εἶναι αὐτόχθον τῆς νήσου Κεϋλάνης, ὅπου φύεται ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαντάται ὁμως καὶ εἰς τὴν Κίναν καὶ τὸ Βόρνεον καὶ εἰς ἄλλας παρακειμένας νήσους· ἀλλ' οὐδαμοῦ ἄλλοθι, φθάνει εἰς τὴν τελειότητα τοῦ τῆς Κεϋλάνης.

Ἡ καννέλλα δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ, τὸν ὁποῖον συνάγουν, ἀποξηραίνουν καὶ ἀποστέλλουσι εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὸ κάλλιστον εἶδος τῆς καννέλλας εἶναι λεπτόν, ὀλίγον τι ἐλαστικόν, κοκκινωπὸν τὸ χρῶμα καὶ γλυκὺ καὶ ἀρωματικὸν τὴν γεῦσιν.

Ἡ καννέλλα εἶναι εὐχρηστος εἰς τὴν ἰατρικὴν, τὴν κοσμητικὴν, καὶ τὴν μαγειρικὴν. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κλάδον τοῦ ἐν λόγῳ φυτοῦ μετὰ φύλλων καὶ ἀνθῶν.

ΠΟΛΥΠΟΙΚΙΛΟΣ ΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Τὰ δέρματα τῶν διαφόρων ζῶων, ἀφοῦ ἐκπληρώσῃσι τὰ χρέη των εἰς τοὺς κυρίους των, — αὐτὰ τὰ ζῶα, ὡς σκεπάσματα, μεταβαίνουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως χρησιμεύουσιν εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ χρεῖας.

Καὶ πρῶτον μετὰ τῶν τριχῶν χρησιμεύουσι ὡς μολυκταὶ (γούνοι) ἐκεῖνα κατ' ἐξοχὴν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι παχὺ χνουδάτον μαλλί, ὡς εἶναι τὸ τῆς ἀρκτου, λύκου, ἀλωποῦς, γάτας, κουνελίου κλπ.

Δεύτερον ἀνευ τριχῶν εἰς διαφόρους ἄλλας χρεῖας γίνεται δὲ ἡ ἀφαίρεσις τῶν τριχῶν ἐμβαπτομένου τοῦ δέρματος εἰς ἀδεστώτερον· ἀφοῦ δὲ ἀποπέσουν αἱ τρίχες βουτῶνται εἰς ἰσχυρὸν ἀπόθρασμα φλοιοῦ δρυὸς καὶ οὕτω καθίστανται ἀσπῆπτα.

Τῶν κατεργασμένων δερμάτων ὑπάρχουσι διάφορα εἶδη.

Τὸ κοινὸν δέρμα, ὅπερ χρησιμεύει διὰ τοὺς πάτους τῶν ὑποδημάτων· τοῦτο συνήθως κατασκευάζεται ἐκ τοῦ δέρματος βοῶν καὶ βουδάλων. Τὸ τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν βαφόμενον χρησιμεύει πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ὑποδήματος.

Τὸ μορόκο ἐκ δέρματος αἰγῶν.

Τὸ γαλλικὸν καλούμενον δέρμα, ὅπερ εἶναι λίαν μαλακὸν κατασκευάζεται ἐκ τινος δέρματος ἀνδελόπων (chamois) ζῶντος εἰς τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ Πυρρηναῖα, καὶ χρησιμεύει πρὸς καθαρὸν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν σκευῶν.

Ὁ σαγρὸς (shagreen) κατασκευάζεται ἐκ δέρματος ἵππων, ὄνων καὶ καρχαριῶν· ἐργοστάσιον τοῦτε ὑπάρχει ἐν Κωνσταντινουπόλει· χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν βιβλιοδετικὴν καὶ τὴν κατασκευὴν γραφείων· τὸ δέρμα τοῦ ὄνου ἐνεκα τοῦ πάχους καὶ τῆς ἐλαστικότητός του χρησιμεύει πρὸς κατασκευὴν τομπάνων.

Ἐκ τοῦ δέρματος τῆς ἐλάφου κατασκευάζονται χειρόκτια τῆς Ἰτασίας καὶ σιβάλια.

Τὰ δέρματα τῶν προβάτων, δαμαλίων καὶ αἰγῶν παρέχουσι τὴν ὕλην πρὸς κατασκευὴν τῆς λεγομένης μεμβράνης, ἧτις ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει πρὸς γραφὴν.

Τὸ βέλο (vellum) εἶναι μεμβράνη κατασκευαζομένη ἐκ δέρματος δαμάλεως καὶ χρησιμεύει πρὸς ἐγγραφὴν διαφόρων δικαστικῶν ὑποθέσεων ἀπαιτούσων διατήρησιν.

Πόσον ἀγαθὴ καὶ προνοητικὴ ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ δέρματος τῶν ζῶων! Ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτῶν ἐνδύεται, ὑποδέεται, κάμνει χειρόκτια, γράφει τὰ συγγράμματα καὶ δένει τὰ βιβλία του, κα-